

Alg 36

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji na restaurację wewnętrzną kościoła parafialnego w Bielinach.

Wysoki Sejmie!

Pleban kościoła w Bielinach (w powiecie Niskim) wniósł podczas ubiegłej sesji Wysokiego Sejmu petycję o udzielenie subwencji z funduszu krajowego na częściowe pokrycie kosztów wewnętrznej restauracji tego kościoła.

Petycji tej Wysoki Sejm nie załatwił, ale wraz z innymi przekazał ją Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Ze względu, że do petycji dołączona była nader przychylna opinia c. k. Konserwatora, Wydział krajowy zajął się bliższem zbadaniem sprawy, które doprowadziło go do przekonania, że petycja rzeczywiście na uwzględnienie zasługuje.

Kościół parafialny w Bielinach pod Ulanowem nad Sanem zbudowany około 1770 r. przez księżnę Elżbietę Wiśniowiecką znacznym nakładem, z pewnym zbytkiem artystycznym, jest według zdania c. k. konserwatorów jednym z cenniejszych zabytków sztuki w kraju naszym. Całe wnętrze tego kościoła pokryte jest piękną kompozycją malarską, wykonana w prawdziwej technice freskowej przez biegłego artystę, a rzecz ta ma tem większą wartość i znaczenie, że prawdziwe freski należą u nas do nader rzadkich zabytków. Z biegiem czasu freski te zczerniały i pokryły się grubą warstwą pyłu i brudu, część została nawet przed laty całkiem zatynkowaną, tak, że potrzeba było koniecznie przystąpić do gruntownego odczyszczenia i restauracji tych malowideł. Pracę tę powierzono artyście malarzowi p. Kopystyńskiemu, fachowemu restauratorowi starych malowideł, który pod kierownictwem i za wskazówkami c. k. konserwatora wywiązał się umiejętnie z poruczonego mu zadania.

Potrzebuje jednak jeszcze koniecznie restauracji pięknie rzeźbiona ambona i odpowiadająca jej chrzcielnica w stylu rococo oraz cztery marmurowe ołtarze, co wszystko razem z freskami składa się na piękne stylowe i artystyczne urządzenie tego kościoła.

Przedłożony Wydziałowi krajowemu kosztorys tej restauracji oblicza wydatki na 3.500 złr. w. a.

Znaczna część tej sumy pokrytą została w drodze składek, w szczególności złożyli parafianie 900 zł., ksiądz proboszcz z Bielin ofiarował 1000 zł., a grono c. k. konserwatorów krakowskich z funduszy oddanych im do dyspozycji udzieliło subwencji 150 zł. Zebrano w ten sposób 2.050 zł., a potrzeba jeszcze 1.450 zł.

Z względu na stwierdzoną wartość artystyczną zabytku i na ubóstwo parafian, którzy z uznania godną ofiarnością znaczną stósunkowo sumę na cel restauracyi już złożyli, mniema Wydział krajowy, że fundusz krajowy powinien część powyższego niedoboru w kwocie 500 zł. w. a przyjąć na siebie. W ten sposób popartoby dzieło szlachetne i pożyteczne a inicjatorom dodałoby zachęty do jego ukończenia.

Wydział krajowy wnosi więc:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na restaurację zabytków sztuki w kościele parafialnym w Bielinach przyznaje Sejm z funduszu krajowego jednorazową subwencyę w kwocie 500 zł. w. a. i wstawia tę do budżetu wydatków na rok 1896

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 8. listopada 1895.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego.